

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved § 1 i Lov Nr. 135 af 30. Marts 1940 om Ændring i Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. blev der foretaget en Ændring i Arbejdsløshedslovens § 2 gaaende ud paa at udvide Bestyrelserne for de offentlige Arbejdsanvisningskontorer uden for København med 2 Medlemmer, der skal repræsentere Landbruget. Hensigten med denne Ændring var gennem disse Landbo-repræsentanters særlige Sagkundskab og Lokalkendskab at sætte Kontorbestyrelserne bedre i Stand til at udnytte tilstedeværende Arbejdsmuligheder paa Landet. Under de nuværende Forhold finder Ministeriet det rigtigt allerede nu at gaa et Skridt videre for at sikre Effektiviteten af Arbejdsanvisningen i de enkelte Kommuner paa Landet, og man stiller derfor nærværende Forslag om Etablering af et nærmere Samarbejde mellem Kommunalbestyrelserne i Landkommunerne og de anerkendte Arbejdsløshedskasser derved, at der ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning ned-sættes et særligt Udvalg i hver enkelt Landkommune. Efter Forslaget skal Udvalget bestaa af 3 Medlemmer, nemlig en Repræsentant for Kommunalbestyrelsen, en Repræsentant for Arbejds mændenes Arbejdsløshedskasse og desuden et tredje Medlem, der vælges af Amtmanden efter Forhandling med de 2 førstnævnte Medlemmer, og som skal være Udvalgets Formand.

Disse Udvalg vil i første Række have til Opgave — som et Supplement til den almindelige Arbejdsanvisningsvirksomhed, der udøves navnlig af de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, og i Samarbejde med disse — at anvise ledige Arbejdere i Kommunen Arbejde hos saadanne Arbejdsgivere, særlig Landbrugere, inden for Kommunen, der mangler Arbejdskraft, og Udvalgene bør i fornødent Omfang iværksætte Samarbejde med andre tilsvarende Udvalg paa Egnen, jfr. Forslagets § 2, Stk. 2.

For yderligere at underbygge Betydningen af disse Udvalg og for at sikre, at alle Arbejds muligheder paa Landet udnyttes fuldt ud, stiller man dernæst, jfr. Lovforslagets § 5, Forslag om, at det paalægges Ikke-Forsørgere paa Landet under 25 Aar, forinden Hjælp fra Arbejdsløshedsforsikringen eller vedkommende Kommune kan oppe-

bæres, at rette Henvendelse til det paagældende kommunale Udvalg om Anvisning af Arbejde, saaledes at de vil være afskaaret fra at oppebære almindelig Underholdshjælp fra Forsikringen eller Kommunen, medmindre de af Udvalget faar meddelt Bevis for, at Udvalget ikke har kunnet skaffe dem Arbejde i Kommunen eller paa Egnen.

Man har fundet det rettest foreløbig kun at lade denne Lovgivning have Gyldighed til den 31. Marts 1941.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes følgende:

ad § 1.

Der henvises til de almindelige Bemærkninger foran.

ad § 2.

For at de kommunale Udvalg skal kunne varetage deres Opgave, vil det navnlig være af Vigtighed at sikre dem Kendskab til, hvilke Personer blandt Kommunens Beboere der er arbejdsløse og eventuelt oppebærer Understøttelse, være sig fra Arbejdsløshedsforsikringen eller fra Kommunen. Paa Grund af den Arbejds mændenes Arbejdsløshedskasse meddelte Dispensation i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 4, Stk. 4, hvorefter denne Arbejdsløshedskasse kun foretager saakaldt summarisk Tilmelding af arbejdsledige til vedkommende offentlige Arbejdsanvisningskontor, vil Anvisningskontorerne ikke være i Stand til at give Oplysning om de til enhver Tid til-meldte ledige forsikredes Fordeling mellem de enkelte Kommuner. Saadanne Oplysninger kan kun gives af Arbejds mændenes Arbejdsløshedskasses Afdelingstillidsmænd, og man har derfor foreslaaet, at det paalægges Arbejdsløshedskassernes Kontrolsteder paa Forlangende at give de kommunale Udvalg Oplysning om, hvad der er dem bekendt om arbejdsledige i Kommunen, og om, hvorvidt disse oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse. Ligeledes skal efter Forslaget Anvisningskontorerne være pligtige til paa Forlangende at meddele Udvalgene de for Kontorerne foreliggende Oplysninger, herunder om Efterspørgsel efter Arbejds-kraft indenfor Kommunen.